

ΕΙΡΗΝΟΠΟΛΕΜΟΣ

Πόλεμος κ' εἰρήνη, καὶ τὰ δὲ σανάμα,
θρήνος κ' ἰλαρότης, κλάμματα καὶ γέλοα,
εἶδος κωμωδίας καὶ συγχρόνως δράμα,
ἄρματα, μπαρότι καὶ κρασοῦ βαρέλια.

Πόλεμος κ' εἰρήνη ὅπως καὶ 'στ' ὀρδόντα,
πάρτε τοὺς χεῖρες τῆς ἐλπίδος κλαδί,
σὺ, ροκάρα, κτῆπα, . . σὺ, τουφέκι, βρόντα,
κι' ὁ καθείς τὸν ῥῆγα ἅς μᾶς τραγουδῇ.

Πόλεμος κ' εἰρήνη, . . δόξα 'στὴν Ἑλλάδα,
μουντζαῖς 'στὴν Εὐρώπη καὶ 'στὴ Βουλγαρία,
ταργυλές, τουγάρο, ὕπνος 'στὴ Ἰσλακὰδα,
καὶ εἰς τὸν ἀέρα μία μπαταρία.

Πόλεμος κ' εἰρήνη . . ἄρθρα Σπηλιωτάκη,
τρόπαια τοῦ Δοῦνη, δυνατὴ φρενὸλα,
γρόμματα Πλατούτσα, σκίψεις Ρεβελόκη,
θεύρια δικά μου, λόγοι τοῦ Σιγάλα.

Πόλεμος κ' εἰρήνη . . δύο εἰδῶν παράτα,
ὁ καθένας πένα καὶ σπαθὶ βαστά . .
κάθισε καὶ σήκω, τρέχα καὶ σταμάτα,
ἐν βῆμα πίσω καὶ ἄλλο ἔμπροστά.

Πόλεμος κ' εἰρήνη . . ἄνω κάτω ὅλα,
μὰ κ' ἰσορροπία εἰς τὰ καθιστώτα,
μαύρη κουραμάνα, χάσιχη φραντζόλα,
παπλωμα, τσαντίρι, φράκο καὶ καπότα.

Πόλεμος κ' εἰρήνη . . μέσ' 'στὸ νταραβέρι
καὶ ὁ Κωνσταντίνος ἔξαφνα τὰ χάνει . .
Ρόκκος . . Μεσσηνίης . . κρέο . . καλοκαῖρι . .
Ζήτω τοῦ Τριχούπη καὶ τοῦ Δελιγζάντη!

Σουρ

ΝΕΦΗ

Βλέπω ἀπὸ τοῦ παραθύρου μου ἀνερχόμενα ὅλον ἐν τὰ
ὥχρὰ σύννεφα τοῦ φθινοπώρου. Ἡ πάχνη ἐπικάθηται ἐπὶ
τῶν φύλλων τῶν δένδρων καὶ στίζει τὰς ἰάλους τοῦ παραθύ-
ρου· ὁ ἥλιος ὑπνηλὸς γενόμενος καὶ βραδύνας πολὺ ν' ἀνα-
τείλῃ ἐξαποστέλλει ραθύμους τινὰς καὶ ἀλαμπεῖς ἀκτῖνας,
αἵτινες θλῶνται ἐπὶ τῆς ζώνης τῆς ὀμίχλης τῆς ἀποκρυπτού-
σης ἐκεῖ κάτω τὸν ἐλαιῶνα. Ἀκούω τὸν μονότονον μορμουρι-
σμόν τῆς κρήνης· τὸ ὕδωρ ἐκφεύγει ἀπὸ τοῦ στρόφιγγος μετὰ
συριγμοῦ καὶ καταπίπτει εἰς λεπτοὺς ἀτμούς ἐπὶ τοῦ ἐδά-
φους, ἡ ἰδέα δὲ καὶ μόνη τῆς παγερότητος αὐτοῦ μοὶ προ-
ξενεῖ φρικίαςιν.

Ὁ χειμὼν ἦλθε, τὸ κηρύττει ἡ παγερὰ αὔρα τοῦ βορρᾶ
ἡ ἀποφυλλίζουσα τὰ ἐπὶ τοῦ ἐξώστου φυτὰ καὶ δενδρύλλια,
τὸ μαρτυρεῖ ὁ ἀναπτερούμενος ἐπὶ τῆς στέγης ριγῆλὸς φλύα-
ρος πυργίτης, τὸ βεβαιεῖ ὁ πένθιμος βόμβος τῶν μυῶν αἵ-
τινες καταπίπτουσιν ἐξησθενημέναι καὶ τῶν ὁποίων τὰ νεκρὰ
στρατεύματα φαίνονται ἐπὶ τῶν ἐπίπλων.

Ὑπνρέτης φέρων παροψίδα πλήρη ξανθῶν καὶ μελιστα-
γῶν λουκουμάδων διέρχεται κάτωθεν. Ἄλλο τοῦτο μαρτύριον
τοῦ χειμῶνος. Τὸ χειμερινὸν ἑορτολόγιον, πλούσιον εἰς ἑορτὰς
καὶ πανηγύρεις, παρέχει συνεχῇ ἀφορμὴν εἰς τὴν καταναγκα-
στικὴν ἱκανοποίησιν τῶν γαστριμαργῶν ἀπαιτήσεων τῶν φί-
λων καὶ οἰκείων, εἰς τὰς φορτικὰς ἐπισκέψεις καὶ τὰς ὀκνη-
ρὰς ἀπεργίας καὶ συχναῖς ἀπὸ τοῦδε θὰ ἐννοῶ ἐγειρομένη

ὅτι ἡ ἡμέρα εἶνε ἑορτάσιμος βλέπουσα εἰς τὸ γωνιαῖον καφε-
νεῖον συνάθροισιν θαμνῶνων μεγαλειτέραν τοῦ συνήθους ὡς ἐπὶ
τὸ πλεῖστον ἀνθρώπων ἐργατικῶν, οἵτινες ἐννοοῦσι νὰ διέλ-
θωσι τὴν ἀγίαν ἡμέραν χαρτοπαικτοῦντες.

Ὁ χειμὼν ἐρχεται. Ἐάν ἦσαν ὁμαλαὶ καὶ συνήθεις αἱ
περιστάσεις, ἐάν ἡ χειμερινὴ ὥρα τοῦ ἔτους ἐπῆρχετο ὑπὸ τὰς
αὐτὰς ἀναλλοιώτους συνθήκας, ὅποια κινήσεις θὰ ἐπεκράτει
εἰς τὰς οἰκογενεῖας! Μεθ' ὁποίας προθυμίας θὰ ἐπεδιώκοντο
ὅλαι ἐκεῖναι αἱ ἀσήμεντοι ἀλλὰ τόσον ἐνδιαφέρουσαι ἐν πάσῃ
οἰκογενειακῇ ἐστίᾳ μεταρρυθμίσεις ἅς ἐπιφέρει ἡ ἀλλαγὴ τῆς
θερμοκρασίας καὶ ἡ συνεπακολουθοῦσα μεταβολὴ τῶν στερεο-
τύπων ἔξεων τοῦ καθημερινοῦ βίου! Πόσα διαβούλια, πόσα
συζητήσεις θὰ συνέβαινον! Εἶνε ἀνάγκη νὰ σκεφθῇ ὁ οἰκοδε-
σπότης περὶ πάντων, ἀπὸ τῶν βιβλίων τοῦ ὑστεροτόκου υἱοῦ,
ὑπερβάντος ἐπιτυχῶς τὸν οὐδὸν τοῦ Γυμνασίου, μέχρι τῆς
χειμερινῆς ἐσθῆτος τῆς ὑπηρετρίας. Εἶνε ἀνάγκη νὰ προνοήσῃ
ἡ οἰκοδέσποινα περὶ πάντων ἀπὸ τῆς ἀντικαταστάσεως τῶν
ἐλαφρῶν κλινοσκεπασμάτων διὰ βαρυτέρων μέχρι τῆς προ-
μηθείας τῶν ἀνθρώπων. Αἱ δεσποινίδες μεριμνῶσιν ὕχι μόνον
περὶ τοῦ σχήματος τοῦ νέου πύλου, ἀλλὰ καὶ περὶ τοῦ εὐ-
τρεπισμοῦ καὶ τῆς καταλληλοτέρας διαρρυθμίσεως τῆς αἵθου-
σης διὰ τῆς προσθήκης ἐπίπλων καὶ φιλοτεχνημάτων, ἐπειδὴ
πλησιάζει ἡ ἑορτὴ τοῦ ὀνόματος τοῦ ἀδελφοῦ. Εἶνε ἀνάγκη
νὰ χορδισθῇ τὸ παράχορδον κλειδοκύμβαλον τὸ παραμεληθὲν
καθ' ὅλην τὴν θερινὴν περίοδον καὶ νὰ παρασκευασθῇ ἐπαρκὴς
προμήθεια σακχαροπῆκτων γλυκισμάτων διὰ τὰς μακρὰς
ὥρας τῶν χειμερινῶν συναναναστροφῶν, τῶν παιδρῶν ἐκεῖ-
νων ὀμηγύρεων εἰς ἃς συνέρχονται οἱ συγγενεῖς, οἱ φίλοι καὶ
οἱ φίλοι τῶν φίλων, καθ' ἃς ἡ ὥρα παρέρχεται τόσον εὐχα-
ρίστως μὲ τὰς εὐθύμους συνδιαλέξεις, μὲ ἀθῶν τι παιγνίδιον,
μὲ πρόχειρόν τινα φωνητικὴν συναυλίαν, μὲ τὴν ἐπανειλημ-
μένην ἀνάκρουσιν ἐπὶ πολλὰς ὥρας τοῦ αὐτοῦ βάλτζερ ἢ τῆς
αὐτῆς πόλκας, μὲ τὴν αὐτοσχέδιον ὀρχησιν τριῶν ἢ τεσσά-
ρων ζευγῶν προσκρουόντων κατὰ ἑδρῶν καὶ τραπεζῶν, μὲ
τὴν μυστηριώδη ἐξέλιξιν ρομαντικῆς τιнос περιπετειᾶς αἰσθη-
ματικῆς, τῆς ὁποίας τὴν διακοπείσαν συνέχειαν ὀνειρεύεται
νὰ ἐπαναλάβῃ προσεχῶς ἡ νεῆνις . . .

Ἄλλ' αἱ ἡμέραι εἶνε τώρα πονηραί. Ὁ πολεμικὸς ὄργα-
σμός ὁ ἀναστατώσας τὰ πάντα ἐτάραξε καὶ τοὺς εἰρηνικοὺς
αὐτοὺς κύκλους. Αἱ ἀπαραίτητοι ἀνάγκαι πρέπει εἰς ἅπαντος
νὰ πληρωθῶσιν, ἀλλὰ πάσης μὴ ἀπολύτως τριαύτης τὴν ἐκ-
πλήρωσιν ἀναβάλλει ὁ οἰκοδεσπότης, φειδωλὸς ὑπέρποτε,
σφίγγων ἰσχυρῶς τὸ στόμιον τοῦ βαλκαντίου του, γογγύζων
διότι ὁ μισθὸς του ἡλαττώθη κατὰ τόσα τοῖς 9/10 ἕνεκα τοῦ
περὶ εἰσφορῶν νόμου καὶ προβλέπων βαρὺ ἐν τῷ προϋπολο-
γισμῷ τῶν ἐσόδων τοῦ ἑλλειμμα καὶ ἡμέρας στενοχωρίας ἕνεκα
τῆς κοινῆς ἀνεχειρίας. Αἱ νεῆνιδες δὲν τολμῶσι νὰ ὀνειρευ-
θῶσιν ὑποδοχὰς ἑορτῶν καὶ διασκεδάσεις ἐσπερινὰς, διότι ὁ
εἰς τῶν ἀδελφῶν φέρει ἤδη τὴν στολὴν τοῦ ἐφείδρου καὶ ὁ
ἕτερος ἐτοιμάζεται νὰ τὴν φορέσῃ ἅμα προσκληθῇ καὶ ἡ
ἀκόλουθος τῆς ἐφεδρείας σειρά. Καὶ ἡ μήτηρ, ἡ σεβαστὴ καὶ
πολυάσχολος οἰκοδέσποινα, ἴσως ἐξυπνος καὶ αὐτὴ κατ' αὐτὴν
τὴν ὥραν καὶ ἐστερχομένη εἰς τὸν κοιτῶνα τῶν τέκνων ρίπτει
βλέμμα τεθλιμμένον ἐπὶ τῆς ἀνεπάφου κλίνης, ἐπὶ τῶν κα-
θαρῶν συνδόνων τῆς καὶ τῶν θερμῶν σκεπασμάτων τῆς, καὶ
ἐκφέρει βῆθον στεναγμὸν ἐνθυμουμένη ὅτι τὰ προσφιλές τῆς
τέκνον ὑπηρετοῦν καὶ σκληραγωγοῦμενον ἐν τῷ στρατῷ κρυ-
ώνει ἴσως χαμὰ κοιμώμενον ὑπὸ τινὰ σκηνὴν τοῦ στρατοπέ-
δου ἢ ἐντὸς γυμνοῦ τιнос στρατῶνος τοῦ Τυρνάβου . . .

Καὶ αἱ σκίψεις αὗται, αἱ εἰκόνες ἅς ἀκουσίως ἀναπλάττει
τὸ πνεῦμά μου ἐπαυξάνουσι τὴν ἀόριστον θλίψιν καὶ ἀνίαν
ἣν ἐμπνέει εἰς τὴν ψυχὴν ἡ προσέγγισις τοῦ χειμῶνος καὶ μὲ

κάμνουν να βλέπω μελαγχολικώτερα τὰ ὠχρὰ σύννεφα τοῦ φθινοπώρου, ἅτινα ἀνέρχονται, ἀνέρχονται ὁλονέν εἰς τὸν ὀρίζοντα.

ἡ Μηνισία

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Δὲν ἤξεύρω ἂν συνέβη ποτὲ νὰ συνεδριάσῃ ἡ βουλὴ καμμίαν πρώτην Ἀπριλίου· ἀλλὰ μετὰ τὴν ψηφοφορίαν τῆς παρελθούσης Τρίτης ἠσθάνθην τὴν ἀνάγκην νὰ κυττάξω προσεκτικῶς τὸν ἡμεροδείκτην μου διὰ νὰ πεισθῶ ἂν, κατὰ μεταστροφὴν ὅλων τῶν χρονολογικῶν ὁρῶν, ἡ ἡμέρα ἐκείνη δὲν ἦτο ἡ πρώτη Ἀπριλίου.

Τὸ ὄνειρον παντὸς πατριώτου μέχρι σήμερον ἦτο καὶ ὡς μέγιστον εὐτύχημα ὑπελαμβάνετο ἡ συγχώνευσις ὅλων εἰ δυνατόν τῶν ἐν τῇ βουλῇ μερίδων εἰς δύο μεγάλα κόμματα πρὸς ἀποφυγὴν τῶν καθημερινῶν κυβερνητικῶν μεταβολῶν. Ἡ πατριωτικὴ αὕτη ἐπιθυμία ἐπραγματοποιήθη ἐπὶ τέλους, καὶ ὑπὲρ πᾶσαν μάλιστα προσδοκίαν, συγχωνευθέντων τέλους τῶν ἐν τῇ βουλῇ κομμάτων ὅχι εἰς δύο, ἀλλ' εἰς 8ν μόνον. Καὶ ἐν τούτοις ὑπάρχουσιν ἄνθρωποι νομίζοντες ὅτι τοῦτο θὰ ὀδηγήσῃ εἰς συχνότερας καὶ ἐπικινδυνωτέρας πολιτικὰς μεταβολάς!

Εἰς τὸ ἐξῆς πῶς θὰ δύναται ἄρ' ἄγε νὰ χαρακτηρίζεται δι' ἰδιαιτέρου τίτλου ὁ κ. Τριχούπης, ἀφοῦ πρωθυπουργὸς δὲν εἶνε πλέον, ἀρχηγὸς δὲ τῆς ἀντιπολιτεύσεως δὲν ἔμπορεῖ νὰ ὀνομάζεται ἀφοῦ ἀντιπολίτευσις δὲν ὑπάρχει πλέον; Ἰδοῦ: Ὁ ἐκ τῶν μεταστάντων κ. Χ. Τριχούπης.

Ὁ κ. πρωθυπουργός, ὁμιλῶν διὰ τοῦ συνήθους αὐτῷ περιφραστικοῦ ὅφους, ἐν τινι περιόδῳ ἀνέφερε καὶ τὴν περὶ τοῦ προκειμένου ζητήματος γνώμην τοῦ ἀξιοτίμου ἐκ Μεσολογίου βουλευτοῦ, τοῦ συμφηροῦντος τῇ πλειονοψησίᾳ. Ἡ φράσις αὕτη πολλὰ διήγειρε σχόλια καὶ πολυειδῶς ἐπεξηγήθη πρὸς ὀρισμὸν τοῦ τίνα ἐκ τῶν δύο ἐνόει, ἀφοῦ ἀμφότεροι οἱ ἐκ Μεσολογίου βουλευταὶ συμφηροῦσιν ἤδη τῇ πλειονοψησίᾳ.

Πρωτοτυπότατος ἄνθρωπος αὐτὸς ὁ κ. Κούστας! Προβλέπομεν ὅτι θὰ καταλάβῃ ἔξοχον θέσιν μετὰ τῶν ἰδιορρυθμῶν ρητόρων τοῦ κοινοβουλίου μας, τοσούτῳ μᾶλλον ὅσα βοηθεῖται ὑπὸ ἰσχυροτάτης φωνῆς καὶ ἀκαταπονήτου λάρυγγος. Διὰ τὸν κ. Κούσταν δὲν ὑφίσταται οὔτε αὐτὸ τὸ ἐλαττωματικὸν τῆς ἀκουστικῆς τοῦ βουλευτηρίου.

Ἡ βουλὴ κατὰ τὸν κ. Κούσταν, ἐν ᾧ ὑπερισχύει ὁ ἰατρός τοῦ βουλευτοῦ, εἶνε εἶδος *ιατροσυμβουλίου* κατὰ τὰς περιστάσεις ταύτας. Καὶ διὰ τοῦτο πρὸς μόνην θεραπείαν τοῦ ἔθνους ἔκρινε καλὸν νὰ υποβάλῃ ὡς κατ'ἀλληλα ὑπὸ τὴν ἔγκρισιν τῆς τῆς ἐξῆς φάρμακα: *Recipe* ἀναγκαστικὴν κυκλοφορίαν τῶν χαρτονομισμάτων ὅλων τῶν ἐνταῦθα τραπεζῶν, ὁχύρωσιν πάντων τῶν παραλίων, ὀρισμὸν ἐπιτροπῆς ἐκ βουλευτῶν ὅπως ἐργάζεται ὑπὸ τὰς ὤφεις τῆς βουλῆς καὶ τοῦ βασιλέως περὶ τῶν χρησίμων τῇ πατρίδι μέτρων, τὸ τέταρτον τῆς παρουσίας τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ὁμογενῶν, κτλ.

Εἰς ἐκ τοῦ θεωρείου τῶν δημοσιογράφων:

— Πολὺ κουστίζει αὐτὴ ἡ συνταγὴ!

Ἐν τῷ αὐτῷ θεωρείῳ κατὰ τὴν αὐτὴν στιγμὴν διαμείβεται ὁ ἐξῆς διάλογος μετὰ τῶν ἐνὸς δημοσιογράφου καὶ ἐνὸς ρουμελιώτου:

— Ποιὸς μιλεῖ;

— Ὁ Κούστας ὁ ρήτορας.

Ἀνεφάνη καὶ πάλιν ὁ περιπόθητος κ. Δουζίνας, ἐπικυρωθεὶς τῆς ἐκλογῆς του. Καὶ ἀμέσως συνέτεινεν ὥστε νὰ διακοπῇ ἡ ἐκ τῶν σοβαρῶν συζητήσεων καὶ τῶν κοινοτοπιῶν μονοτονία, προτείνας πάλιν, ὡς ἄλλοτε, νὰ καταργηθῇ ἡ ὑποχρέωσις τοῦ ὄρκου, διότι φρονεῖ ὅτι τὸ θεῖον δὲν ἔχει νὰ κάμῃ τίποτε ἐντὸς τοῦ βουλευτηρίου. Ἀποροῦμεν ὁμῶς πῶς ὁ τόσον ὀρθοφρονῶν ἐν πᾶσι βουλευτῆς Πόρου, περιπίπτει ἐν τούτῳ εἰς τόσῳ μέγα σφάλμα. Τὸ θεῖον ἐκτὸς τῶν ἄλλων τοῦ ἰδιοτήτων χρησιμεύει πολλὰκις καὶ ὡς ἀπολυμαντικὸν καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει νομίζομεν ὅτι μεγάλην ἀνάγκην ἔχει αὐτοῦ τὸ βουλευτήριον.

Εἶνε ἀνεξήγητος ὁμῶς αὐτὴ ἡ διαρκὴς καὶ ἐπίμονος ἀντιπάθεια τοῦ κ. Δουζίνα κατὰ τοῦ θεῖου. Καὶ μέχρι τοσούτου ἐξικνεῖται ὥστε μανθάνομεν ὅτι διέρρηξε πρὸ πολλοῦ τὰς σχέσεις του καὶ μετ' αὐτοῦ τοῦ στενοτέρου θεοῦ . . . του.

Κόθορον

ΗΧΩ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟΥ

Ὁ *λοχίας*. — «Ὁ προορισμὸς τοῦ στρατιώτου εἶνε νὰ κάθεται εἰς τὴν γραμμὴν καὶ νὰ μὴ ζύνεται οὔτε δεξιὰ οὔτε ἀριστερά, οὔτε κουνούπια νὰ τὸν τρῶνε οὔτε σκυλιὰ».

Ὁ *ἀνθυπολοχαγός*. — (κατὰ τὰ γυμνάσια) «Ὁμιλῶ πρὸς σᾶς τοὺς νεοφύτους· κάμετε τρία βήματα καὶ διὰ μικρὰ βήματα φθάνετε εἰς τὴν γραμμὴν».

Ὁ *δεκανεός*. — «Ἀτιμε, κτῆνος, ἀγαλμα τοῦ Ὀλυμπίου Διός, μασκαρᾶ, φάρτασμα τῆς κοινωρίας!»

Ὁ *λοχίας*. — «Εἰσθε γαϊδούρια ὅταν ὁμιλεῖτε ὅταν ἐγὼ ὁμιλῶ φιλανθρωπῶς».

Ὁ *λοχίας*. — «Δεκανέα, νὰ διδάξῃς εἰς τοὺς στρατιώτας διατὶ μᾶς ἐκάλεσε ἐδῶ ἡ πατρίς· ἡ πατρίς μᾶς ἐκάλεσε ἐδῶ διὰ νὰ ὑπακούωμεν διότι ἔχει ὁ ἀφέντης μας ἀφέντη καὶ ὁ ἀφέντης παραφέντης, δηλ. καὶ ἐγὼ ὑπακούω εἰς τοὺς ἀνωτέρους μου».

Ὁ *ἐπιλοχίας* (πρώτης ποιότητος βλάχος). — «Ἄν ἐσὺ ἔχῃς τὰ χρήματά σου, ἐγὼ ἔχω τὴ δόξα μου» (καὶ ἀτενίζει πρὸς τὰ γαλόνια του).

Ὁ *λοχίας*. — (ὥρα 5 1/2 τῆς πρωίας· εἰς στρατιώτης, γυμνὸς σχεδὸν διότι δὲν τοῦ ἔδωκαν ἱματισμόν, τρέμει σύσσωμος ἀπὸ τὸ ψῦχος) «Στρατιώτα, μὴν κινῆσαι ὅταν εἶσαι εἰς τὴν γραμμὴν».

Ὁ *λοχίας* (κατὰ τὸ σιωπητήριον). Θαλαμοφύλαξ! — Παρών. — Ἀτιμε, μασκαρᾶ, κύταξε ὅποιος ὁμιλήσῃ θὰ τοῦ πάρῃ ὁ διὰβολὸς τὸν πατέρα· τ'ἀκοῦς, ζῶν; γαϊδούρια!

Ὁ *θαλαμοφύλαξ* (πρὸς ἕνα στρατιώτην μετὰ τὸ σιωπητήριον). — Κλείσε, βρε σὺ, τὰ μάτια σου!

— Μὰ δὲν νυστάζω.

— Δὲν ἤξεύρω ἐγὼ! ὁ κανονισμὸς λέει νὰ τὰ ἔχῃς κλειστά!

Ἀξενέζας